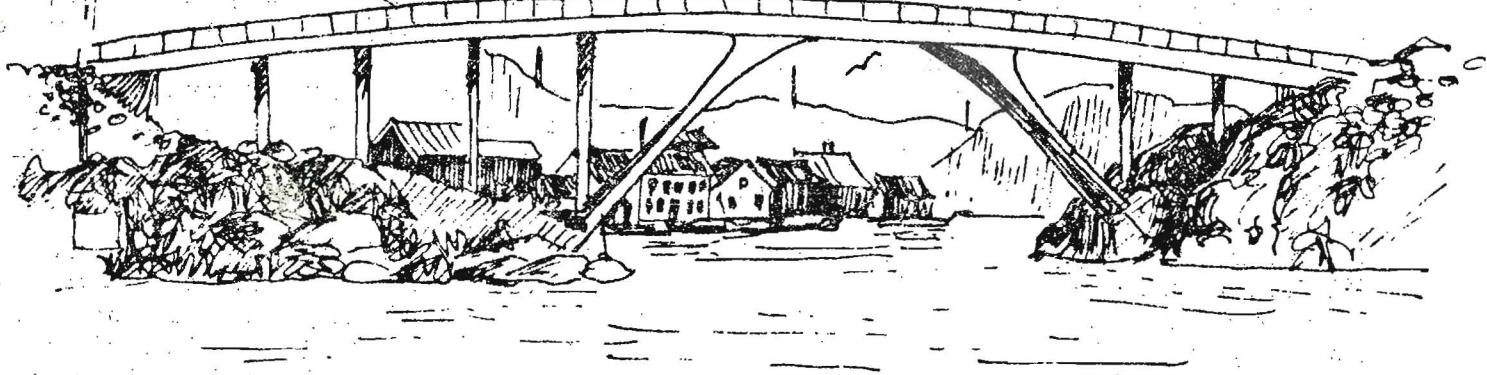

Ragnhild

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR.4

JULEN 1973

5. ÅRG.

MIN BARNDOMS JUL.

"Og det skjedde i de dager at der utgikk et bud fra keiser Augustus at all verden skulle innskrives i manntall. —" Disse ord, fra vårt juleevangelium, har ringt i mine ører og festet seg så i mitt sinn fra min tidligere barndom, som jeg først hørte i mitt hjem julften, lest av far eller mor, fra den store familiebibel, og siden av presten i Mandals kirke 1. juledag.

Det var dette som var høydepunktet i julen, å komme til kirken, men det var ikke alltid at været tillot det.

Husker spesielt en jul far var hjemme fra sjøen - han var jo sjømann og det var ikke så mange en jul han var hjemme, da vi var små. Det bevidnet alle de kortene han sendte oss fra de forskjellige land han seilte på, og hvor han skrev ønsket om å kunne ha vært hos oss. Men denne spesielle julen husker jeg kanskje fordi far var hjemme. Det var julften med ekte julevar, passelig kaldt og passelig med snø. Høvet lå stille og fint og himmelen avspeilte de siste svage farvene etter solnedgangen, som jo er den tidligste på denne korteste dag av året. Fjellene lå kalde og grå, og langt borte fra Mandal kunne en høre kirkeklokken ringe julen inn. For en fred! Mor kom just inn fra floren, hvor alle dyrene, to kyr og fem sauер, hadde fått ekstra godt med høy, det var jo julaten og både dyr og mennesker skulle ha noe ekstra godt. Juleneket hang i epletreet i bestefars have, fullt av takknemmelige småfugler. Far kom inn fra vedskjulet med et stort fang deilig birkeved, som også var spart for anledningen, for på julaten skulle det fyres i kakkelovnen både i bestestua og dagligstua. Og den store fine julelampa, som var en solbrenner med sin fine malte kuppel, stod på buffeen og kastet sitt fine milde lys over stua, som hadde rene

nystivede blondegardiner og nye eller nyskurte filleryer på gulvene. Julegløden hang under taket full av blomster, og kvister av blomster pyntet opp her og der. Duften av fattigman og sirupssnipper, og einerbærøl kjentes. Juletreet som var det fineste av alt, stod pyntet med flagg, glansbilleder, papirkurver og lénker som vi hadde klippt og klistret sammen med hvitemelsklistre. Og dukkene som satt under juletreet så fine som nye, etter at mor hadde sittet oppemangen en natt og satt dem i stand. En hadde fått nytte kodelandre armer og ben, men alle hadde fått nye klar som mor hadde sydd til oss, småjenter, og de var som de fineste luksusdukker av i dag.

Vi ventet bare på mor som holdt på med risgrøten og juletroksen, som ble kokt i jerngryter nede på skorstenen i kjelleren. Så herlig det smakte når vi satt rundt bordet med juletrosk, deilige poteter og hybakt flatbrød. Så leste far julcevangeliet. Senere gikk vi rundt juletreet og sang de gilde julesanger.

Så opprandt julenorgen med herlig var, og solen glitret over sneen. Vi hadde vært opp tidlig for å se hva julenissen hadde lagt i strømpeene som vi hang opp kvelden før. Der var en appelsin, et eple og noen nøtter, som vi syntes var fint. Mor hadde bragt "strømpeskikken" med seg fra Amerika. - Det var så høytidelig å komme ned i dagligstua og bli ønsket gledelig jul av far og mor.

Like etter vi hadde spist sa far: "Nå må du løpe ned til onkel Kristian og høgre om han ikke skal til Mandals kirke i dag i dette fine været, og om vi kan være med". Onkel Kristian hadde motorbåten "Tor", en stor fin båt som det ikke var mange av i den tiden. Jeg løp så glad, for jeg skulle være med. Og motorbåten var full av folk da vi gikk fra Nordstranda. Det var kaldt og kvinner og barn satt innstølt i gode varme Skyllingstad-sjal. Hattene hadde de i tiner. - Der var ikke bare egg- og smørstiner, eller nøtter, men også store hattetinner hvor kirkehattene lå godt forvart mot skvett og skvalp fra sjøen. Men denne gangen var det så kaldt at sjøen hadde lagt seg. Der var snørke eller is, så det var ikke til å gå med båt til Mandal, for der lå isen opp elva, men til Kleiven. Og der i Kleiven hadde hver gård på Skjernøya sine bestemte hus og familier hvor de tok inn med sine hattetinner, for å varme og stelle seg før de gikk til kirken.

Vi var helt på toppen av Klevebakken i et litéhus, som nå er revet, og hvor jeg husker vi kunne få kjøpt 'lomper'. Det er dem i Kleiven i dag som kan fortelle om hvor gildt det var når kirkefolket kom fra Skjernøya. Helt fra Rosnes og Farestad og de andre gårdene kom de, men de hadde jo den lengste veien å ro eller seile, selv om der nok var motorsbåter der også. Så der var noget liv og røre ved slike store høytider, som denne julen jeg husker så spesielt.

Jeg hadde fått en ny rød hatt, min første riktige kirkehatt og jeg følte meg så fin og verdig. Vi var alle glade over å få begynne å gå, for etter å ha sittet stille så lenge i båten var vi kalde på hender og føtter.

På Kleeveveien ble vi flere og flere folk, som på kirkevei skrider. På veiskillet ved Skinsnes og Malms møtte vi landsfolk som kom med hest og sledge. Dombjellene kunne høres langveisfra i det klare fine været, og det var just snø nok til sledeføre.

Når vi kom så langt som over den gamle broa ved brannvakta og Nilsens store hus, møtte vi byfolk. Alle hadde en vennlig hilse til hverandre og "glødelig jul" ble hørt over alt. I den gamle Store Elvegate var der en strøm av folk som spaserte opp til kirken, mens kirkeklokene ringte ut over fjell og dal.

Da vi så kom inn i Mandals kirke, stod mitt barnehjerte nesten stille. Den store opplyste kirke med sitt høye hvælv, de skjønne opplyste gamle messign-lysekronene og det store juletreet som stod nær døpefonten, hvor vi alle var døpt. Preost C. G. Arctander stod foran

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Alvik.
Tlf. 68611.

I redaksjonen:
Håkon Karlsen, Georg Walwick
og Norvald Jenseen.
Adr. 4515 Skjernøysund.
Postgirokonto: 42 536.

Kontakt i U.S.A.
Christoffer Jacobsen.
Adr. 62 Malden Ave,
Lynbrook N.Y. 11563.
Tlf. 516-599-9292.
Abonnementspris pr. år kr. 7--
U.S.A. \$ 1.50

alteret i sitt festskrud. Alt
stente til høytid, for den høye
gjest. - Eder er i dag en Freiser
født, i Davids stad. Så stente
orgelet og menigheten i:

Fra Fjord og fjære,
fra fjell og dypen dal.
Et "ære være",
i dag gjenlyde skal.
Fra kirketårne,
i fryds basuner støt,
For Guds entyrne
som er i dag oss født.
Vi var forlorne,
nu er vi frelist av nød.
Dette er minner som en tar ned
seg ut i livet, og takker Gud for
dem, mest av alt for å være opp-
dratt i et kristent land.
Vil så gjerne ta denne anledning
til å ønske alle Skjernøypostens
lesere, en velsgift jul og et
godt nyttår. Særlig dere alle i
Amerika som jeg kon så i kontakt
med da jeg sendte dere Skjernøy-
posten. Jeg savner den personlige
kontakt jeg hadde med dere. Det
var så gildt å treffe så mange
utvandrede Skjernøyfolk, og deres
barn og barnebarn, som var interes-
sert i sine fedres øy og land.
"Må fedres Gud bli barnas Gud",

sa de gamle, og det er mitt ønske
for alle slike.

Hjertelig hilsen,
Theo. J.A.

LITT FISKEPRAT.

Høsten er forbi, og vinteren står
for døro. En alle tiders høst,
med nye stille og fint vær, i sær
i hummerfisket, hvor den ene dag-
en var finere enn den andre. Ren
gnskeværet. Hummerfangstene er
nok noe bedre enn i fjor og jevnt
over gav første trekket fra 1/3
til vel 1/2 hummer pr. teine.

På Vesterøya var fangstene 65 stk.
i 180 teiner, 32 i 90 og 20 i 40.
På Farestad og Rosnes heller noe
bedre. Noen enkeltresultater:

Herman og Sverre Syvertsen 66,
Johan Kristiansen 66, Paul og Arne
M. Kristiansen 126, John Wilhelm-
sen og Erling Jenssen 75 og Karl
Karlsen 70. Som bestemann kommer
nok Per Fasseland som fikk 9 hum-
mer i 10 teiner. De fleste har nok
fått fra 2-3 hummer pr. teine i
gjennomsnitt, og fangstene er nok
bedre enn de to siste årene, så vi
får håpe at bunnen er nådd og at
hummerfisket er på vei på av
bølgedalen. De heldigste er opp i
600-700 stk. og med en pris på ca.
45 kr. pr. kg eller 15-20 kr. pr.
stk. så blir det penger av det.

Også i år har den unge garde hatt
ute teiner og også for dem har
resultatet vært bedre enn i fjor.

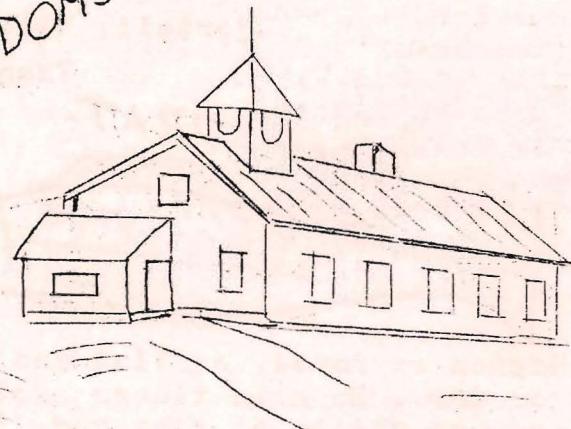
I Dyrstadvågen har de heldigste
gudan fått 16 og 17 hummer i 10-
12 teiner, og det er mange år si-
den de har fått så mange. Også på
Rosnes og Farestad har de yngre
vært i aksjon og gjort det tildels
bedre enn i fjor.

Og annet fiske er det lite å skrive
om, alle har jo vært opptatt med
hummeren.

Det var også i år i august og sep-
tember bra med makrell, med flere

over til s. 4.

UNGDOMSFORENINGEN

Sjø er snart 1973 ute og julen ringes inn. I år er et merkeår for ungdomsforeningen og kapellet, i det de fyller henholdsvis 70 og 60 år. Vi ser med dyp respekt på dem som var med å starte denne foreningen og bygde dette kapellet. Dette har betydd så mye for vår by.

Foreningen startet i 1903 med lærer Tobiasen som første formann. Og så, 10 år senere, ble kapellet bygd. Dette hus var et veldig løft for foreningen, men alle var med og gjorde sitt så at dette kunne bli reist. Kapellet har vært flittig brukt i alle disse årene og det er i flittig bruk fremdeles. Inntil sist vinter har det så og si vært uforandret, men da ble det nyoppusset i storesalen, med en del forandringer som tiden krever.

Vi har tidligere vært inne på disse forandringer og nyskaffelser, men en ting som nå nevnes er en anonym gave som kapellet har mottatt, nemlig en nydelig 5-arnet selv lysestake som står på alteret. Vi er blitt bedt om å overbringe en hjertelig takk til de(n) glade giver(e).

I forbindelse med at kapellet og U.F. fyller runde år nå i november, vil vi gjerne nevne et par stykker som har hatt en ganske lang tjeneste der, hver på sin måte. Helt siden Arthur Jenssen kom hjem fra Amerika i 1933 har han spilt på møter og sammenkomster - i den frøte tid i den grad Eugen Valvik ikke hadde anledning.

I fjor, da han lå på sykehuset, var visstnok den eneste gangen han, i alle disse årene, ikke har spilt på en julefest. (Somme tider har han vært assistert av sin bror Guttorm). Dette har mange ganger vært tatt som en selvfolge, men som ikke desto mindre fortjener stor hengr og takk.

Brynjulf Wilhelmsen har i svart mange år sørget for at kirkeklokken har ringt til gudstjeneste og andre større anledninger. Han ayløste Mauritz Jenssen da han flyttet til Kr. sand, tidlig i 40-årene, og han har trofast skjøttes dette værv siden. Kan hende ikke blandt de ting det blir lagt størst merke til, men son likevel har sin store betydning. Også han fortjener en hjertelig takk for sitt arbeide.

Virksonheten i ungdomsforeningen fortsetter som før, med søndagsmøter og onsdagsmøter, og flokken er trofast til å møte fram. En del lørdager har det vært kosekvelder og utloddninger. Så har prestene vært ute med hver sin bibeltine. I slutten av nov. holdes en mætuke med en taler fra H.M.S. Julefesten blir i år den 26. des., som den pleier, og alle er der velkommen.

Snart tennes julelysene igjen. Måtte det virkelig gå opp for oss hvorfor disse lys blir tent, og hvem de blir tent for. Vårt ønske er at alle må få nå det glade budskapet: "Eder er i dag en Freiser fæit".

Så ønsker vi alle en god og velsignet julchøytid.

Fiskerinytt. Fra side 3.

gode kast med snurpenota, og ellers litt på dorg. Men den store susen over notfisket er forbi, her er ikke fiskere igjen til å fange den. Bare 2 notbåter var ute fra bya og de fikk gode gangster den korte tiden makrelen var hev.

Ellers er trollgarna klar til bruk, og de første fangstene er tatt. Så når julen står for døra, kan ikke torsken føle seg trygg lenger. Lykke til med juletorsken alle sammen.

ET LITE MINNE OM OLDEFAR LOS SALVE EVENTSEN.

På Ytre Farestad bodde en los, som
son av kongen hadde fått ros.
Salve Eventsen var denne mannen.
Velkjent både på sjø og på landet
for sin vågsmilne ferd med losskøyta "Laks".

2

Han likte seg best når han stod ombord
med neven så fast om skøytas ror -
der han krysset seg opp under iskutas dekk.
Da møtret han opp så lekende lett, -
og førte den trygt i havn.

3

En gang som uværet raste som verst,
full storm i fra sør-vest,
En høstdag i atten syttifem -
På Skjernøya satt det en flokk med menn,
det var loser på ytterste post.

4

I flokken ble det ned, ett så urolig,
noe var sett - det var nesten utrolig.
En båk lenser unna på bølgenes topp,
med nødsignalet opp - voldsomt
rett ut av Kråka i vest.

5

De så på hverandre de trauste menn,
og tilbake på havet gjegjen.
Stille det tales i flokken nå,
dømt på forhånd er den som vil gå
i dag mot det fridende hav.

6

Da høres en stemme kjent fra før:
"Vi kan ikke stå her og se at døldør,
alle som en, hver eneste mann.
Jeg skal nå gjøre det som jeg kan",
var Salves ord, den stormfulle natt.

7

Da sier de andre med stille frykt:
"I dag er han sikkert ganske forrykt.
Tenker han ikke på andres liv, -
tenker han ikke på barn og på viv, -
og sulten som truer dem da?"

8

For inne på øya, i stue så varm,
de sitter og venter - kvinner og barn,
på de som kjemper der ute -
for å redde hver eneste skute,
inn i den trygge havn.

9

Imens har "Laks" lagt ut i fra land,
alle på plass, hver eneste mann.
Det er Karl, Ola og losens sønn,
de vet det så visst, det er ikke for lønn -
Det er plikten som kaller i dag.

10

De rever seil, og krysser seg fram,
det er som hver eneste fridende kam
vil knuse dem ned i det våte hav.
Og gi dem den ensommas ukjente grav
omkranset av tang og siv ---.

• EIKELAND. SÅNDETT. 11. VEDERLIGE TIL

De andre følger med spente blikk,
kan hende i dette øyeblikk?
Der sendes en bønn der oppe til Gud,
som kan legge hver ølge ned ett eneste bud,
om å føre dem trygt i land.

12

Barken kom inn under "Kråka" i le,
der fikk også løsen den se.
Men ikke en mann har vist seg på dekk,
alle som en så er de vekk.
"Alegra" var navnet det løste de nå.

13

De prøver å endre kurs mot nordaust,
men alt ombord er like taust.
Barken følger ei løsens råd,
ei helter ønsker hans tapre dåd,
der han trosser uvær og storm.

14

"Alegra" mot nord på ølgene red,
mens "Laks" følger etter like ved.
Da ser de en mann på dekket gå, —
løsen handier i samme nå.
Opp seiler skøyta ved siden av barken.

15

De praier, — og vinker den til å snu,
men det samme gjentar seg også nu.
Da lyner det kvast i løsens blikk —
er dette den eneste takken de fikk?
En avslatt hånd fra den ukjente venn.

16

På Ryvingsåsen stod der og gråt
en liten gutt, når pappas båt,
så ofte skjultes bak ølgenes topp.
En barnebønn steg da mot himmelen opp:
"Kjære Gud, bring du pappa i land".

17

Barken kommer nå Eikeland nær,
det bryter i ett mellom bær og skjær, —
Sydvester, løsen triver i hånd, og vinker mot vest,
— Dette er redningens siste rest —
Nå må også løsen gi opp.

18

De tørner med grunastøt ved neste brott,
endelig har de visstlig forstatt! —
Alle mann nå tunner på dekk —
Synet de møter er fylt med skreck.
Mens tankene jager om døden og hjemmet.

19

Over dem bryter nå sjø etter sjø,
en etter en — nå må de dø —
Mens spente synne fra skøyta og land
følger dødens lekende brand —
og tanken den fylles med hjelpelegs sorg.

20

Men en griper sjansen og hopper til,
kaperaten også følge vil —
Den første nær "Hjelmen" og griper tak,
der blir han reddet en senere dag.
Den andre falt ned i sin våte grav.

21

Under "Skjærان" har losen lagt skøyta bi,
for nå ser det ut som alt er forbi.
Vraket vaskes i stormvær og skom --
for mannskap er den nå ganske tom.
Atter har havet en kirkogård lagt.

22

På hjemvei er tankene på skøyta hos dem,
som til sine til jul ikke kom hjem.
Og hos dem som venter - på sønn, mann og sin far.
Havet, - du gir, men du tar - og da er du hard.
Langs den værbitte norske kyst.

23

Fra kongen av Norge og Sveriges land
kong Oskar den annen, det kom i fra han,
En medalje av spolv til Salve ble sendt
da dette hos kongen også ble kjent.
En takk til den norske los.

Valvik, høsten 1963.
Bjarne Christensen.

IN MEMORIAM.

Den 24/10 døde Eugen P. Valvik og med ham er en av Skjernøyas mest markante skikkelsor borte. Han ble over 87 år gammel og var vital og åndsfrisk like til det siste. Han var en kjent mann på mange felter, både i sitt yrke som elektrikker, sitt virke i Skjernøyas Vel, medlem av herredsstyret, og ikke minst i sitt virke i Skjernøy kr. Ungdomsforening. Her var han formann fra 1923 - 1935 og deltok også aktivt senere i mange, mange år. Størst av alt var kanskje hans tjeneste som organist i Skjernøy kapell. I hele 50 år holdt han på og spilte både til gudstjeneste og møter - en tjeneste han utførte gratis. For dette ble han tildelt kongens fortjenestemedalje. For dette fortjener han også en takk fra øyas befolkning. Eugen hadde mange andre interesser, bl.a. fortidsgranskning, og han har også gitt ut en bok om gamle minner og slekter fra Skjernøy. Han hadde sitt virke før bilen kom til øya og hadde mange en hard tur fra Valvika i snøstorm og blåst, enten i sitt yrke eller til sin gjerning på kapellet.

Vi sier ham takk og lyser fred over hans minne.

Høsten har vært stille. Folk har vært opptatt hver med sitt. Det er få igjen som har fiske som yrke, enda mindre er det dem som driver jordbruk. Det blir gjerne ned å pløye opp en potetåker til husbruk og en kjøkkenhage, og så er det å slå litt høy for den som har sauер. Ytter-Farestad myrene har ikke vært slått på mange år og ligger nå helt tilgrødd. Det er litt venlig å se, men det er ikke drivverdig nå for tiden. Hovedtyngden av folket arbeider nå i industrien, som nå er det mest lønnsomme. Da har en fri fra kl. 16.00 og slipper å tenke på noe annet.

Skjernøy er et ettertraktet sted når det gjelder hyttebygging. Det er haugevis av folk som hvart år spør på tomter. Det ser litt lysere ut når det gjelder husbygging, da arbeidet med reguleringsplan for Farestad snart er ferdig. Men når det gjeller hyttebygging, er det så og si umulig. Været i høst har vært svært skiftende. Mens oktober var veldig fin, har november fullt ut svart til sitt rykte. Den ene dagen regner det så det pøser, den neste er det kaldt som is og den tredje blåser det fantefiller.

Her kan en sitte å se ut gjennom vinduet og se sjøen gå hvit mot land, men tenk hvor illé dét er å være der ute.

FRA U.S.A. - JUL

Ingen gresshopper kvittrer. Ingen snagfugler synger. Vi hører heller ingen summing av bier. Nøtteskrikerens skarpe stemme er stilnet. Fuglene i neket inntar sin mat i stillhet. Her er ingen sang bare over gleden ved å synge. Ved nattetider, eller nærmere morgengry, kan høres en ugle fra granskogen; men en slik stemme kan bare fremheve tausheten som hviler over dalen som et slør. Ekornet hopper lydløst i tretoppene, haren springer lett over jordet, prøver å unngå det døde raslende løv og bjørnen sover sin rolige søvn i sitt hi. Og når som desember fører oss frem til årets ende, dagslyset krympes til det minmale og foran baugen ligger en vinter tung, for å ta Terje Viken til hjelp.

Våren pustet liv i markens grøde. Sommeren, i sin grønne drakt skjulte tidens arr, og så kom høsten i sin fargerike og blendende glans og forsynte oss rikelig av Jordens avl. Hva vi hører i dag er vinterens storm som fører med seg regn, frost og snø. Busker og trær knirket og rasler ettersom vindkastene øker, og selve kampesteinen i bakken synes å ha gravd seg dyptere ned i jorden. Året ebber ut og naturen er gått til hvile. Og mens naturen hviler blir der liv og travlhett blandt folket. Julen står for døren. Høytiden vil minne om Kristi fødsel. Hele landet, ja nesten hele verden forbereder seg til feiring av denne høytidens høytid. I mylderet på gater og i butikker ser vi glade smilende mennesker, dyplastet med mangefargede pakker som vitner om kjerlighet til ens neste og gleden ved å glede andre med en liten gave.

Av alle høytider er julen nærmest vårt hjerte og flettet i våre varmeste føleiser. Den er i sannhet historien om Jesu fødsel og bærer grunnlaget for den kristne tro; men også et vidunderlig vitnesbyrd og basisk grunnlag for all religion, vel oppsumert i engelens budskap til hyrdene: "Eder er i dag en frelser født!" All tinsel, glitter og pynt av verdsiktig feiring kan ikke skjule dette evige budskap. Vi henger evig-grønt på vår dør, pynter juletreet med glitter og lys, stabler festlige innpakket julgaver under treet og over alt har vi julenkort fra familie og venner som ønsker oss en gledelig jul. Vi misunner barnenes åpenøyde spenning, vi hører juleevangeliet, vi synger de gamle kjente julesanger og deltar i juleaftens munterhet. Men alt beror på troen på Ham, og på det gamle, men alikelyc budskap: Eder er i dag en frelser født, som ikke bare er ord, men et budskap, et budskap som er like levende i dag etter snart 2000 år siden julenatt i Betlehem.

IN MEMORIAM.

Pauline A. Calvey avgikk ved døden den 6. oktober 1973, 81 år gammel. På Skjernøya, hvor hun drev strikkeforretning før hun reiste til Amerika for mange år siden, var hun bedre kjent som Augusta Valvik.

VI HØRER

- ... at fargelede lysbilder av Skjernøya ble vist i kjérka i Brooklyn lørdag den 13. oktober.
- ... at Lillian Boyle synes Skjernøyposten blir ber og bær.
- ... at Mimmi og Villy Hille har solgt deres hus i Bellmore N.Y. og flyttet inn i deres nye hjem "The Mountain Top" i Catskills N.Y.
- ... at Skjernøyposten var tilstede ved en familiesammenkomst en høstpreget og gylden oktoberkveld.
- ... at det var etter midnatt da vi sa godnatt til smørblide pensjonister.
- ... at deres nye adresse er: R D 1. Prattville, N.Y. 12468.

Vi hører at Harriet Pedersen kom en tur til America og besøker slekt og venner i Brooklyn, New York, Long Island, Memphis Tenn. og Chicago Ill.

DET LUNE HJØRNET.

Kelneren: Hvordan fant De steken?

Gjesten: Jo, jeg kom til å flytte på en potet og der lå den.

DENNE SPALTE

Ønsker redaksjonen og alle våre leseere en gledelig jul og et godt nyttår. C. J.

TIL ALLE LESERE AV SKJERNØYPOSTEN.

Har så lyst til å sende dere en hilsning herfra, og det er fra Årnes, som ligger i Nes på Romerike. Det høres langt og tungvint ut, men til øya tar det ca, 7 timer når man flyr lavt.

Nes er en stor jordbruks og skogsbygd og her har også kommet flere bedrifter til. Vi har en landbruksskole, 9-årig folkeskole, samt gym og handelskole. Årnes er nå bykjernen i bygda, så her er ganske godt å bo, men om sommeren setter vi nesa mot øya der vi stortrives. Jeg sier dere alle takk for i sommer, og nå har vi høsten. Det har vært en fin høst. I kveld tror jeg vi har hatt den første høststormen. Da sender vi dere en tanke, dere som bor på øya og er ute på sjøen. Med dette ønskes alle leseere en god jul, og takk for året som har gått. Godt nyttår alle.

Hilsen Berit Carstensen.

Tiden er igjen inne til å minne om kontingenten for neste år. Portoen gikk opp i april i år og ny stigning er bebudet fra våren. Og sammen med stigning forsvrig har vi funnet at vi dessverre må følge litt med i prisgaloppen og sette kontingen-ten opp til kr. 7.- og 3 1,50. Innbetaling skjer som vanlig. På øya direkte til en av oss 4, forsvrig, vennligst bruk vår vedlagte postgiroblankett. Det gjør det enklere med hensyn til kvittering. Der er ennå noen som står til rest ned kontingenten for i år og vi bør dem være

oppmerksomme på dette. Og i U.S.A. står, som vanlig, vår utmerkede medarbeider C.J. til beredvillig disposisjon. Vi sier på forhånd takk for prompte behandling.

SMÅNYTT FRA ØYA

En uheldig alkejeger kom roende inn til Ytre Nodevik lørdag morgen 17. nov. etter å ha rodd hele natta. Han hadde fått motorstopp ved Vårøy og hadde drevet østover da vinden blåste fra vest. Et stort leteapparat var satt i sving, men heldigvis greide han seg ved egen hjelp. Redningsskøyta gikk ut fredagskveld, og hadde da passert like ved ham uten å få øye på ham. Mannen var fra Sænum og er ca. 25 år. Moral: Ha alltid lommelykt og fyrstikker med deg i båten, for å kunne gi deg til kjenne i mørka.

Køtt: Dyrstad har avtjent sin vervesplikt i år og var som ledd i dette embetet på kongeskipet "Norge" som kvartermester i et halvt års tid. Montrose ikke dette er den første Skjernøymann som har tjent kongen på denne spesielle måten?

To nye øyboere har meldt sin ankomst siden sist. Nemlig, en gutt til Vigdís og Georg Walwick, Dyrstad den 12/10, og likeledes en gutt til Marion og Leif Jenssen, Nedre Farestad den 16/10. Vi gratulerer hjerteligst.

Vi vil også på dette hjerteligste gratulere Mauritz Jørgenson som fyller 30 år den 27/11.

Elgen besøker oss stadig. Ved kjødna stod det en elgku midti i vblon, da noen kom kjørende hjem med bil. Og dagen etter ble en elgekse sett i Ytter-Farestadmyran, så det var antagelig to elg her ute på en gang. Den er ellers sett av flere siden og spørne står tydelig igjen i potetåkrene rundt omkring på Skjernpya.

Rasmus og Selma Pøshes feirer gullbryllup den 30. november. Det er en stor begivenhet og ikke alle ektepar forunt å oppleve. De flyttet til Oslo for en tid siden, hvorfra de fleste av barna er bosatt, men var ikke hjemme en tur på Rosnes. Vi sender en kischi i anledning dagen og gratulerer på de hjerteligste.

Og mens vi snakker om gull, kan vi meddele at Rederforbundets gullmedalje er blitt tildelt skipsfører Torgeir Berge, født Farestad for lang, og tro tjeneste i rederiet A. I. Longfjeldt & Co., Kr. sand. Torgeir Berge er 58 år og vil kunne gå av på pensjon om et par år. Vi gratulerer.

Det har vært holdt menighetsrådsvalg på Skjernpya, og resultatet ble følgende: Svarte Dyrstad, Herbert Gunderson, Eilif Christensen og Oddbjørn Berge. En varmann ble Tofidis Læksen. Ut gikk Sylvia Christensen, Herman Syvertsen og Håkon Karlson.

Festen ble holdt i Sandvika.

Det er ikke mye som skjer i byen. Etter hvert blir det en del arbeid med å få opp en ny skole, men det er ikke klart hvor den skal ligge. Det er også en del arbeid med å få opp en ny kirke, men det er ikke klart hvor den skal ligge.

Det er ikke mye som skjer i byen.

R/K "Ambassador Bay" har igjen vært å finne på sin stasjon ved Krambubrygga fra oktober. De har hatt en nokså rolig periode opp til nå.

Grunnarbeidene på huset til Bjørg Staupe (f. Schanessen) er begynt. De skal bygge på tomta til hennes eks-hus som brant ned for noen år siden.

Også vår redaktør, Sigurd Alvik er i full gang med sitt hus i Valvika. Det er for lengst reist, og han holder nå på med innredningen.

Søndag den 25. nov. fikk vi den første føling med vinteren. Snøen løsset ned og neste dag var det -6,-7 minusgrader og fint skiføre - til stor glæde for den yngre garde. Det var vel lite trøpig at den blir liggende, men kåpskjøen liten foremak på hva vi har i vente.

Så er vi kommet til vøis ende for i år. Redaksjonen vil gjerne få lov til å takke alle som har bidratt med stoff til avisen. Vi er helt avhengig av dette og trenor stadig mytt, både fra pya og hver en i verden. våre leserer befinner seg. Vi takker vår medarbeider i Lynbrook for hans fine innsats. Og så til slutt vil Skjernpyostens redaksjon ønske alle sine leserer en riktig god jul og et godt nyttår.

